

Előfizetési díj:

Egész évre 8 kor.
Félévre 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor.
Egyes szám ára 20 fill.

Megjelenik minden
szerdán

Telefon szám: 96.

SOMOGYI UJSÁG

Felolvas szerkesztő és kiadó:

Peér Sándor

Kaposvár,
Irányi-Dániel-utca 14. sz.
Ide küldendő a lap szellemi részét
illető minden közlemény, vala-
mint az előfizetési pénsek, hirdet-
ések és nyilatkozatok.

Bérmegtelen küldeményt
nem fogadunk el. Kézira-
tokat vissza nem adunk.

MEGYEI ÉS HELYI ÉRDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP.
A „KAPOSVÁRI HIVATALNOKOK TÁRSASKÖRE” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Kötelesség érzet.

Valóban nehéz, igen nehéz dolog, becsületes, derék férfiú nevét kiérdemelni; nehéz azért, mert sok kell ahhoz oly embernek lenni, hogy lelke, szelleme annyira tudjon uralkodni, hogy mindenek felett kötelességeit tartsa szeme előtt és hogy hivatásának teljesítésében mindig megőrizze a hűséget és lelkiismeretességet; nagy feladat derék embernek lenni mint állam polgárnak s hivatalnoknak; derék embernek lenni embertársaink és Isten előtt, a ki egyedül csak maga képes szívünkbe látni, benső világunkat megvizsgálni.

A ki be nem látja, fel nem fogja, mennyire nehéz ez; a ki azt hiszi, hogy mindez igen könnyű s hogy magától jön: az csakhamar elvész és kitűzött célját, t. i. a derék ember nevét soha se éri el.

Mert eltekintve a nagy nehézségtől, mely már magában ezen feladatban rejlik: annál nehezebben teljesíthető lesz ez, minthogy kívülről s belülről különféle akadályok szembeszállnak vele.

Majd jön a bűn, édesgető s csábító ruhában, mondván: kövess engem; egyenes, sima uton vezetlek én és elérjük célunkat verejték nélkül!

Itt közeledik saját természetünk elpuhultsága s renyhesége, a mely mindentől visszariad, a mi kényelmetlen s a mi esetleg erőnk megfeszítését követeli.

Akkor megjelenik a kedvtelenség s lehangoltság, ha minden nem úgy megy, nem éppen úgy sikerül, a mint ezt saját, agyafurt makacs fejünk kigondolta. Majd ismét a korszellem hangja szólal meg, mondván: szerezz és élvezz!

Jaj annak, a ki e csábítóra hallgat, őket követve; az bizonyosan elfelejti, hogy a halandó ember

fáradozás nélkül, emberi kötelességei hű teljesítése nélkül a szépet s magasztosat nem érheti el s elfelejti, hogy mennyire nehéz igazán derék embernek lenni.

Mert valóban csak az képes a kitűzött nemes célt elérni s feladatát, melyre életében hivatva van, teljesíteni, — a ki belátja, hogy a magaslatot elérni nem könnyű, a ki nem ijed meg attól, hogy egyrészt saját ingatagsága, másrészt idegen csábítások sőt meggyalázások ellen folytonosan kell küzdenie.

A mélyreható kötelesség érzet az ember biztos támasza legnehezebb helyzetében is és a jellem koronája kötelesség érzet nélkül inog az ember és a sors első csapásánál sőt az első megpróbáltatásnál elbukik; míg ellenben vele még a leggyengébb ember is erőssé és bátorrá lesz, nélküle nincs állandósága s tartóssága, a hatalomnak, észnek, jósnak, igazságnak, boldogságnak, de még a szeretetnek sem; sőt létünk is összeroskad; és mi, saját megsemmisülésünket bámulva, ott ülünk a romok között.

Ott kezdődik a kötelesség már a szülői házban; ott találjuk a kötelességet, melylyel a gyermekek szüleiknek és azt is, melylyel a szülők gyermekeiknek tartoznak.

Ott látjuk a férj és feleség, a gazda és a szolga közti kötelességét. A családi körön kívül pedig vannak kötelességek, melyeket mint szomszédok, barátok, munkaadók és munkások mint kormányzók és kormányzottak, mint polgárok és vallás tagok teljesíteni tartoznak.

A kötelesség hű kísérlőnk egész életünkben, a ringó bölcsőtől a néma sirig. A hol csak valami erőt gyakorolni, igazgatni kell: ott van a kötelesség is segédkezet nyújtván támaszul szolgálván még a bátorlelkű féfúnak is.

A kötelesség érzet szorosan van összekötve az igazlelkűséggel; és a kötelesség tudó férfiú egyszersmind igazságszerető minden szavában s tetteiben.

Ha igazságosak vagyunk és ha életünkben azzal használunk, hogy kötelességünket lelkiismeretesen s örömettel teljesítjük azon téren a mely számunkra Isten által kijelöltettek: akkor szerény hatáskörünkben is utárhozzuk azon szent összhangot s azon szent dalt, a mely által az Isten teremtette a világot s mindazt, a mi e világban létezik.

Ellenben tegyen az ember e világban bármit is s legyen az bármily nagyszerű és következményeiben messzeható, de ha mint ember, polgár és hitközség tagja kötelességeit lelkiismeretesen, becsületesen nem teljesítette: akkor a többi mind haszontalan, gyarló és veszendő munka.

* * *

Valóban az emberi életben nagy előny az, hogy akkor, ha sem a szerencsével, sem pedig a szerencsétlenséggel nem gondolunk. hanem csak a szigorú lelkiismeretes kötelesség teljesítést szemünk előtt tartjuk, a szerencse igen gyakran magától beállit, még pedig a nélkülöző, fáradtság teljes életviszonyok mellett is.

Mihelyest az ember őszintén és becsületesen így szólit önmagához: ez kötelességem; mihielyest ezen nagyszerű gondolat az emberben támadt, lelket, szívet mint a felkelő nap a földet, sugaraival megmelegítette és fényével megvilágította és benne minden jó s nemes gyümölcsöt létesített és megérlelt: akkor csak fogja érezni, mennyire árasztja el őt a gondviselés erővel s bátorsággal!

Ezen erőből, ezen bátorságtól áthatva, legyőz minden félelmet, minden érzékiségnyör s élv vágyat;

Sirolin

*Emeli az érvényt és a testhelyt, megszűnteti a köhögést, váladékot, éjjeli izmándást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar- köhögés, skrofulozis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értékeken utánzatokat is kínálunk, kérjen mindenkor
„Roche” eredeti csomagolását.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche”

Kapható orvosai rendelése s gyógyszerár-
tárakban. — Ára évenként 4.— korona.

s képessé válik arra, hogy a sors szeszélyeivel dacolhasson, fájdalmat, nélkülözést, szegénységet sőt még a halált is nyugodtabban elviselhesse; feltéve, hogy akarja, meg tudja is tenni azt, a mi jó, nem es igaz és hogy Istene azon munkában s azon téren találja őt, a hová helyezte, hogy ott hiven teljesítse polgári, emberi kötelességét.

Cselkő József.

H I R E K.

— **Kinevezés.** A pécsi kir. ítélőtábla előke Szűcs József jogszigorló szigetvári lakost, a pécsi kir. ítélőtábla kerületébe díjtalan joggyakornokká nevezte ki.

— **Betörés.** A marcali-főszolgabírói hivatalba betörők jártak. Ugy éjjel körül fölfeszítették a főszolgabírói hivatal egyik ajtaját és ezen hatoltak be a vakmerő betörők. Elvittek három vadászfegyvert és egy pár cipőt; egyéb elvittele érdemes tárgyat nem találtak. A betörést reggel vette észre a hivatalszolgálat és a csendőrségnél azonnal jelentést tettek. Kilátás van rá, hogy a csendőrség kére keríti a vakmerő tolvajokat.

— **Gyilkossági kísérlet.** Biberstein Péter marcali lakos, építési vállalkozó, a múlt napokban rossz magaviselete miatt elbocsátotta szolgálatából kocsisát Nagy Károlyt. Nagy Károly ezért bosszút forralt ellene. Így történt azután, hogy a múlt napokban megsejt gazdáját és egy nála levő revolverből többször rálőtt Bieberstein Péterre, de szerencsére egy golyó sem találta. Nagy Károlyt a csendőrség letartóztatta és átadta a kir. ügyésznek.

— **Halálozás.** Özvegy nemesdédi Stephaich Pálné született miskei és monostori Thassy Maria urasszony életének 78-ik évében Gomba községben elhunyt.

— **Tolvaj postaszolga.** Az eszék-bród-flumei mozgópostakön napirenden voltak a tolvajlások. Értékes ékszerek, pénzes és ajánlott levelek tűntek el nyomtalanul. A pécsi postaigazgatóság erélyes nyomozást

indított a dologban a bűnös kézrekerítésére. A nyomozásból az tűnt ki, hogy a bűnösnek Gyékényes községben kell lenni. Az igazgatóság egyik kiküldött nyomozó közege a hét egyik elmúlt napján Gyékényes községben Kis Balázs né szegény sorsu iparos neje fölében igen értékes fülbevalót pillantott meg, mire kikérdezte az asszonyt, hogy mennyiért vette a fülbevalót? Mire az asszony nyomban elmondotta, hogy ő a fülbevalót Posvári Lajos gyékényesi postaszolgától vette hat koronáért. A nyomozó közege maga elé rendelte Posvári Lajost aki bevallotta, hogy az összes tolvajlásokat ő követte el. Megmondta azt is, hogy orgazdjája Hosszu Sándor vasuti fékező, aki tőle a lopott dolgokat átvette és Zágrábban elzalogosította, annál találtak még 500 korona készpénzt is. Bevallotta Posvári azt is, hogy közel husz ékszersomagot lopott el már és az ajánlott levelek közül harminc darabban talált pénzt. Posvári ezután egy őrizetlen pillanatban melbe lőtte magát és most élet-halál közt lebeg.

— **Nagy betöréses lopás.** Tóth Selymes János nagybajomi jómódú földmives gazda hazának belső szobája falát a múlt hétfőn éjjel ismeretlen tettesek kiásták. Ezen bejutottak a szobába és az ott levő szekrényt felfeszítették és elvittek belőle 20.0 korona készpénzt és 25 drb régi láziasállért. A károsult csak reggel vette észre a betörést, mire nyomban jelentést tett a csendőrségnek, kik erélyesen nyomozzák a betörőket.

— **Anyakönyvi fölmentés és kinevezés.** Somogyvármegye főispánja, Horváth László gamási anyakönyvvezetőt fölmentette és ugyancsak a gamási kerületbe teljes hatáskörrel anyakönyvvezetői helyettesé nevezte ki. — Lachner Oszkár balatonszentgyörgyi anyakönyvvezetői helyetést, lemondása folytán, állásától fölmentette.

— **Kinevezés.** A kaposvári m. kir. pénzügyigazgatóság Sugár Jenő okleveles tanítót, kaposvári lakost, a kaposvári m. kir. adóhivatalhoz díjtalan adóhivatali gyakornokká nevezte ki.

— **Eltűnt tanító.** Takács József zamárdi községi tanító az elmúlt héten egy zamárdi szőlősgazda szőlőjében többet magával mulatott új bor mellett. Este felé haza indult egymaga, nála volt vadászvegyvere is. Azóta

eltűnt, sem lakására nem tért haza, sem sehol nem lálták meg. Eltűnésekor pénz nem volt nála. A tabi főszolgabírótság elrendelte körözését.

— **Megbüntetett emberek.** A kaposvári rendőrkapitányi hivatali rendelete folytán másból, mint a piacon senkinek sem eladni, sem venni nem szabad. Már a napokban, sok, a piacon kívül vásárló kofát és több elárusított kőtűk Kis János mernyei, Simonics Vendel acsai, Somogyi Sándor gigei, és Landek Imre kisasszonyi polgárokat a rendőrkapitányi hivatal megbüntette azért, hogy a piacon kívül adtak el élelmi szereiket.

— **Áthelyezés.** A pécsi posta- és táviró-igazgatóság Back Jenő posta és táviró tisztet addigi állomásáról Szegszárdra Marcaliba helyezte át.

— **Halálos szerencsétlenség.** Tóth István visnyeai lakos, községi bíró, hétfőn este felé kukoricát szállított haza a mezőről. Utközben a lovak közé bukott és oly szerencsétlenül esett, hogy a kukoricával egészen tele rakott kocsi kerekei keresztül mentek a nyakán. Haza vitték a lakására, de mire az orvos oda ért, már meghalt.

— **Nagy tűz.** Özvegy Herczog Istvánné tabi lakos pincéjében f. hó 17-én nagy mennyiségű pálnak, borsesz kigyulladt és hatalmas lánggal égett. A tűzoltóság ugyan azonnal megjelent, mihielyt tudomást szerzett a tűz esetről, de már akkorára minden elégett a pincében.

— **Nem sikerült betörések.** Alsóvisnyén, a községbíró lakásának ablakait felfeszítették, de a zajra észrevették őket és így elmenekültek anélkül, hogy valamit elvittek volna. Ugyan így jártak Hedrahely községben is, ahol Sértő Ferenc jómódú földmives gazdánál próbáltak szerencsét, itt is kifeszítették az ablakot, be is mentek már a szobába, de itt is fölébredt a gazda és elzavarta őket. Sértő Ferenc ladájában 1200 korona készpénz volt, úgy látszik ezt tudták a betörők és ezt akarták megkaparítani. Így mindkét betörés meghiusult. A csendőrség nyomozza a tetteseket. Sértő Ferenc háza ablaka alatt egy felig borral felt korszót hagytak a betörők, melyet a csendőrk mint bűnlelet magukkal vittek.

— **Az új bor áldozata.** Vadász András tikosi lakos iparos lement pincéjébe, hogy

T A R G A.

Isten veled!...

Irta: HORVÁTH REZSŐ.

— A „Somogyi Ujság“ eredeti tárcája. —

Szerettem Gittát...

Nagyon szép, barna haju, fekete szemű leányka volt; én fiatal voltam, tehát könnyen lobbantékony, nem csoda hát, ha hamarosan belészerettem. Tavasz a szerelem, — gondoltam, — az élet tavasza, amely ha hevíti az ember szívét, valósággyal úgy érzi magát, mintha legalább is újjászületett volna. Bizony néha-napján alig ismertem magamra!... Én, az a csak nem régiben is még olyan életut ember, aki mindig csak a halált kereste, most egyszerre olyanra megváltozott, hogy görcsösen ragaszkodott az élethez...

Azonban boldogságom nem tartott sokáig. Öröömöm nagyon is korai volt. Gittám rövidesen, pár bavi ismeretség után, lassanként elhidegült tőlem, amelynek okát persze nem tudtam megtalálni. Egy alkalommal aztán végleg szakítottunk. Már jó előre félttem a jelenetek rendezésétől, de elvégre nincs szerelem pórtatvar híján, — gondoltam magamban. Ugyan féltem erélyesen fellépni vele szemben, mert tudtam, hogy olyan alkalomkor nem igen válogatom meg a szavakat, s ő sem hagyja magát, hát hamarosan kenyértörésre kerül a dolog.

Egy alkalommal — egészen véletlenül — összetalalkoztunk az utcán. Egyedül volt. Egészen hidegen fogadta köszönésemet, sőt láttam az arcáról, hogy nagyon kellemetlen neki társaságom. Ennek csakhamar kifejezést is adtam, mire ő felfortyanva jelentette ki, hogy szívesebben is venné, ha nem ólálkodnék folytonosan körülötte!...

Tehát hűségemért, igaz szerelmemért ez a jutalom! Azonban fékeztem indulataimat; nem akartam drámai jeleneteket rögtönözni, mivel Gittához még semmi jogom sem volt, hisz' nem volt ő még jegyesem! Oh, egészen más, lélekmegrázkódtató büntetést gondoltam ki számára, amit egész életében sem fog elfelejteni...

Röviden szóltam:

— Helyes! Legyen meg az akaratja, én nem akarok az utjában állani, — s kezét fogtam vele...

Azt hittem, hogy a szívem szakad meg, amikor elváltunk, de erős akartam maradni. Hogy pedig az maradhassak, csak egy határozott orvosságot tudtam: el Budapestről!...

E gondolatot csakhamar a tett követte, s én hamarosan haditengerészeti egyenruhába bujtattam magamat, tudniillik önkéntesen beállottam katonának. Csakhamar kiváltam jó magaviselettel meg szorgalmat által a többi közül, amelynek eredménye az volt, hogy második évem kezdetén az első, majd rövidesen a második csillagot varrhattam föl a hátomra csapott-kék galléromra. De azért a bajtársak — különösen az olaszok — szeretettel és becsüléssel is kivívtam a magam részére, úgy hogy valósággal győ-

nyörűség volt a köztük eltöltött néhány katonaszentd. Teljes két esztendeig hírt sem hallottam szép Magyarországnak: a Hong-Kongban állomásozó hajón rőttem hosszú szolgálati éveimet. De feledni csodálattal képen még a cifra chinai meg japáni csöcselék között sem tudtam. Csendes éjjelen el-el sirtam alvás helyett órák hosszat, s visszasírni szerettem volna a régi szép idöket...

Letelt a két esztendő, s hadihajónkat felváltottak. Visszakerültem Polába, onnan Fiuméba. Oly jól esett, amídon hosszú idő múltán ismét az áldott honi földre léptem! Számtalanszor megcsókoltam — a többiek-től elvonulva — a kaszárnya udvarán a haza drága földjét...

A Chinából való megérkezésünk után pár nappal megkaptam a harmadik csillagot is.

Aztán szabadságra eresztettek. Ismerőseket látogatva felkerültem Budapestre, s gondoltam magamban, hogy ha már itt vagyok, Szalayékat is felkeresem, s számon kérem Gittától, hogy tönkretette az életemet...

Még mindig ugyanabban a magányos házban laktam, amelyben annak előtte, s amelyet én nagyon jól ismertem. Valahol a ligetben összeszedtem három száz cigányt, s már jó sötét volt, amikor e zenekarral észrevétlenül belopózkodtam Gitták udvarára. Különben nem volt helye a nagy elővigyázatnak, mivel a szobából nagy mulatozás, éljenzés, majd később halljukozás hallatszott, tehát senki sem ügyelt arra, hogy az udva-

megkóstolja új borát. A borok még forrta és a szengáz Vadász Andrást megmérgezte. Mire a hordók között megtalálták már halott volt.

— **Öngyilkosság.** Kadarkut község határában, a csendőrájór f. hó 17-én éjjel egy utszeli akácára fölakasztva egy 40—45 évesnek látszó férfit találtak. Külsőjeiről következőleg valami szegény vándorló legény lehetett, kit bizonyára a nyomorúság vitt végzetes tette elkövetésére. Zsebeiben egy olvasót találtak és mást semmit. Így kilétét megállapítani nem lehetett.

— **Katona temetés.** Megemlékeztünk már róla a múlt számunkban, hogy a 69. gyalogezred legénysége megtámadta Újváry János szakaszvezető és Beke Lajos káplár 44. gy. ezredbeli katonákat és azokat oldal-fegyverekkel összeszurkálták. Újváry István sebei rövid órák múlva meghalt. Beke Lajos káplár pedig f. hó 17-én halt bele seibe. Nagy katonai pompával temették el a szegény, szerencsétlen katonákat, de mit ér ez az elhaltak családjaiknak ez kárpótlást nem nyújt. Azt hisszük azonban, hogy a féktelen 69-es híleki elvadult lelketlen bakák el fogják venni méltó büntetésüket.

— **A templom rabló.** Hirt adtunk már róla, hogy a nagyatádi izraelita temető ismeretlen tettes kirabolta, és Reichman Izidor kántor padlásáról is sok fehérneműt vitt el a rabló. Most mint nagyatádi levelezőnk értesít, a csendőrség kinyomozta a tettest Szalai József rovvit multu ember személyében, aki azonban megszökött és most országjárta körözik.

— **Hirtelen halál.** Brács József nagyatádi lakos iparos, gyanus körülmények között hirtelen elhalt. A vizsgálatot megindították, mert a hirtelen elhalálozás alatt, egy sötét bűnt gondolnak lappangani, melyet a vizsgálat lesz hivatva esetleg kideríteni.

— **Betörő cigányok.** Kondor József pogányszentpéteri lakos földműves gazdának a múlt napokban egyik éjjelen házában az utca felőli ablakáról a vasrácsot lefeszítették és az ablakon betörték lakásába és miután a házba senki sem volt, mert Kondor József családjával együtt a szőlőjében aludtak, az egész házat kifosztották, elvitték összes ruhaneműiket, 100 kor. készpénzt, szóval mindent ami elviselt volt. Mikor másnap a

betörést észrevették, bejelentették az esetet a csendőrségnek. A csendőrök megállapították, hogy a betörést kőbor cigányok követték el, kik a betörést előtti napon mentek keresztül Pogányszentpéteren Iharos-felé. A cigányokat körözik.

— **Vízbe fulladt gyermek.** Banti János szentkirályi lakos Anna nevű 4 éves leánygyermek, minden felügyelet nélkül játszadozott az utcán, miközben az ott elvonuló árokban levő tócsába esett és belefulladt.

— **Szerencsétlenül járt munkás.** Pál Imre kőművessegéd Nagyatádon az állami iskola épületének renoválásán dolgozott egy lajtorján. A lajtorja alatta elcsuszott és ő az emelet épületéről lezuhant. Összetört tagokkal terült el a földön. Édes atyja Pál József házában apólják, de nincs kilátás életben maradásához. A vizsgálatot megindították az irányban, hogy terhel-e valakit felelősség.

— **Az iskolaév kezdetén bizonyára nagyon fontos újdolg arra figyelmeztetni,** hogy gyermekeknek, akik amugy is nem ritkán szellemileg túlterhelhetnek, ne adjunk olyan italokat, melyek az idegeket i gújtják s így az egész ségre kártékonyan hatnak. Ezek közé az alkoholon kívül első sorban a gyarmatkávé tartozik, amelyet, egy híres orvos kijelentése szerint, iskolaköteles gyermekeknek egyáltalán nem volna szabad adni. Ez nem szükséges. A Kathreiner-féle Kneipp-malata kávé kitűnően pótolja azt! Azt a csekély fáradságot, mely ennek külön elkészítésével jár, csakhamar gazdagon jutalmazza kedveseink viruló egészsége. A Kathreiner-féle Kneipp-malata kávé könnyen emészthető, vérképző és erősítő, azonkívül sajátos előállítási módja révén igen kellemes kávézamatallal bír, melyre mindenki csakhamar ráeszközik. Minden esetre elővigyázatossággal kell élni a bevásárlásnál a számos értéktelen utánzat miatt. Kérjünk mindig kifejezetten »Kathreiner« és csak zárt eredeti csomagokat fogadjunk el ezzel a névvel és a Kneipp-páter arckép védjeggyel.

GSÁRNOK.

Egy hét a Quarneron.

Írta: Horváth Rószó,

Horvátországon keresztül.

II. Fiumében.

(Folytatás.)

Amint a Corsia Deákon Pioppi felé haladunk, a *Giardino Publico* előtt vissz el az utunk, amely a tengerész kaszánya közelében van.

Megérdekl, hogy betérjünk!

A *Giardino Publico*, a népkert, nagyon kellemes, elbájoló, olaj- és babérfaiget, amelyben nagyon sok délszaki növény otthonosan diszlik. Nagyon sokban tulzárnyalja a budapesti Városligetet, már csak azért is, mert fekvése kissé a domboldalba esik és így egy kis hegyi liget benyomását teszi ránk.

Mondhatom, nekem sokkal jobban tetszett az abbázai parknál, amelyről majd később teszok említést. Mindenfelé jól gondozott utakon haladhatunk fel a kis gloriétéig, ahonnan remek kilátás kínálkodik a szemlélőnek. De nem lévén elég magasan, csak a kikötőre és a szigetek tödjére szorítkozik. (Néhai Erzsébet királyné emlékének megőrzésére egy — fenyőfacsakkal övezett térségen — kis emlékoszlopot találtam, legnagyobb meglepetésemre magyar felirattal!)

Nagyon ügyesen imitáltak a felső részében egy régi váromládékat, amelyek mohos kövei közül az óriásgyíkok nagy tömege szalad szét közeledtünkre, a szélrózsa minden irányába. Eredetiek és eredetiségükkel meglepők a sziklából kivágott grották és padok is.

A *Giardino Publico* északi részén kijutva, a már említett tiszta utcákon haladunk végig, egészen fel a temetőig, amely már a városon kívül fekszik, jóval a hegyen. Az utcák — az óvárosban — lávával meg albonai kövekkel vannak burkolva. (A Corso aszfalt burkolatu, valamint számos nagyobb utca is.) A szennyvíz lefolyására az egész város csatornáza van és pedig az óváros szűk utcaiban a földalatti csatornán kívül még olyképpen is, hogy ez a járdák széle mellett sajátos módon van

ron mi történik. Az ajtó mellett helyeztem el a cigányokat, s ezek intésemre várva huzódtak meg a sötétben.

A nagy haljuk-ozásra bent hirtelen csend lett, ami azt sejtette velem, hogy valaki felköszöntőt akar mondani. S csak ugyan. A nagy csendben tisztán lehetett hallani a szónok szavait:

... a mai napon az önök szeméi előtt lettünk boldog jegyesek, de ...

Tehát eljegyzés volt! ...

— Huzd rá cigány azt a nótát! — ordítottam a cigányoknak.

Bent egyszerre csend lett hatalmas kiáltásomra, mintha csak késsel vágták volna el az iménti lármát. Mi tehát háborítatlanul kezdhetjük el a nótát:

Isten veled, szavadra válnom kellett,

Én elmenék, így akará az ég.

Gyengédelen szavaid tova űstek:

Búmat feledni tongerre menők ...

Idáig jutottunk. Ekkor hirtelen, hevesen felszakították az ajtót, a fehér ruhában, kibontott hajjal rohant ki — Gitta. Amint ruhámat meglátta, ráborult és sűrű könnyhullás közben, amelytől minduntalan megcsuklottak szavai, mondotta:

— Bocssáson meg! Bocssáson meg!

— Én megbocsátok, Gitta, mint már egyszer megirtam — szóltam.

— Hat akkor miért zavarja a mi házi békénket?

— Csak el akartam búcsuzni és ... valami emléket kérni, — szóltam kérőleg.

— Nincs nálam semmi.

— A hajából adjon néhány szálát, avval is meglegednék.

— Nagyon szívesen — szólott, mielőtt még megakadályozhattam volna, kirántá vállamra dobott bajonettemet. Ijedten kaptam utána, mert azt hittem, hogy kárt csinál magában, de elkéstem, mert a következő pillanatban megfogta kibontott haját és egy csomót egyetlen vágással lenyiszentett. Habár a bajonett nem is volt éles ... Odanyújtá nekem:

— Ha elfogadja!

Oh, hogyné fogadtam volna el, hiszen ugyis annyira vágytam hajfürteiért. Keblembe rejtettem, s el akartam távozni. (A cigányok már akkor eliramodtak, amikor nyílt az ajtó.)

— Hat így akar elmenni? — monda, s most jól esett nézmem, hogy már nem zokog. Nem haboztam tehát hanem kitárt karjaiba vetettem magamat, s egy forró csókot nyomtam ajkaira. Éreztem, hogy visszacsókol. Aztán sapkámot mélyen a szememre huztam, s mint az őrdült rohanattam el, vissza sem nézve, meg sem állva egészen a keleti pályaudvarig.

Ott azután volt elég időm a vonat indulásáig, hogy azon gondolkodtam, hogy hát miért is nem rontottak rám a férfiak, akik bent voltak, neveletesen pedig a vőlegény-jelölt ur! Bar ezt nem tudtam kitalálni, s még a mai napig is megoldatlan probléma előttem. Mert hogy egy szál katonától nem ijedtek volna meg, az bizonyos. Hanem valcsezindüleg azt hitték a jámborok, hogy többen vagyunk künn az ajtó előtt!

Haja, amelyet mindig a keblemen, szívem fölött hordtam, megóvott minden szerencsétlenségtől, s talán annak köszönhetem mai boldogságomat is. Ugyanis egy napon levelet kaptam tőle, amelyben írta, hogy a vőlegényét kiutasította, s visszahadta neki a gyűrűt. S ha még nem felejtettem el őt, — így fejezte be, — beteljesülhet kívánságom, mert ő azóta csak engem vár szüntelen, mert tudja, hogy megbocsátottam neki.

Látva az igazi megbánást, s a felújuló szerelmet, újra, de most már igazán, megbocsátottam neki.

A többi már könnyen kitalálhatják, ha nem is mondom. Gitta ma az én boldog felcségem.

...

Esükvönket sohasem felejttem el, amelyet akkor tartottunk meg, amikor a »hosszu szabadságra« eresztettek. A »Babenberg« csatahajó fedélzetén adott össze bennünket a hajó kapitánya, P. sorhajózáslós-tiszt, s az admirális maga mondta az első felköszöntőt. S ami a legnagyobb kitüntetés, két hajó zenekara ropogtatta a csárdást, amelyet a »Babenberg« hirtelen táncremmé átalakított fedélzetén jártunk. Az esketési szertartás után saluto-l löttek! ... Gittát még az admirális ur is megforgatta, hát még a tisztok! ...

S erre visszagondolva, teljesen elégedettnek érzem magamat ...

(Utányomás tilos.)

összerakva kavicsokból, a közepén mélyedéssel. Különbben 1894. év óta az egész várost és a kikötőt a *Zwir* nevű mészforrás látja el a szükséges vízzel.

Az egész ut, a temető előtt néhány száz méternyire, kétoldalvást nagyon sok sírkövekről áll, ahol ugyancsak — unatkoztak. A temető szintén hegyoldalon, helyesebben mondva völgykanyarban fekszik, mert először lemegyünk a minden tekintetben díszes sírboltok és kápolnák hosszú sora között a völgykanyarban fele felkapaszkodunk a másik oldalra, amely azonban nagyon meredek és sziklás. Természetesen erre az oldalra nagyon költséges is a temetkezés, mert először a földet vagy sziklát kell elhordatni, azután az építkezéshez szükséges anyagokat vízszintre oda felszállítani. Különbben a temető, amely ugyan elég terjedelmes, kezd már szűknek lenni és szükségét érzik egy újabb, nagyobb temető létesítésének.

Gyönyörű, sűrű, sötétzöld színű ciprusok szegélyezik az utakat mindkét oldalról. A temető sírboltjain és az azokon látható remek szobrokon és reliefképeken a mesteri kéz munkája nyilatkozik meg. Különbben mindezek nagyon elhanyagolt állapotban voltak.

Visszajövet a *Villa Giuseppe* előtt egy pillanatra megállunk. Bemenni úgy sem lehetett volna, mivel a Fenség lent tartózkodott. Minden magyarnak hangosabban dobog a szíve, ha a park magas kerítése mellett elhalad, mert eszébe jut boldog emlékü József főhercegünk, az egyetlen igazi magyar érzésű főúr, aki itt lehetett ki nemes lelkű. Ez a sok pénz és ügyesen gondozott park ritka délszaki növényekkel és pálmákkal, meg babérfakkal van teleítelve, amelyek valóban díszre válnak a parknak és méltók a nagy névhez, amelyet a villa visel. A villa, amely a park közepén áll, pompás kilátással szolgál az öbölbe, a szigetekre és a kikötőbe.

Különbben sok és érdekes dolgot láthatni úgy az ó, mint az újvárosban, de legfőképpen esténként, amikor a nagyszerű villamos világításnál a Corson hullámkik fel és alá a fiumei intelligencia java része. Hogy pedig a sétálók legnagyobb része tengeresekből és nőköl áll, azt talán felesleges is volna hangsúlyoznom. Eleven az élet különösen akkor, amikor a katonazenekar térzenét tart az Adamich-téren. Ilyenkor játsza a java horvát és olasz darabokat, nagy ritkán aztán egy-egy magyart is.

A fel és alá járkáló signorínáknak úgy pereg a nyelve, hogy — hiába az otthon agyondicsért nyelvtudománynak — alig értek meg a beszédből valamicskét, legfeljebb a társalgás befolyásait a megszokott *Addio!*, amely nélkül talán el sem válnának egymástól. Ez különben a száraz, barátságos bucsu szó, amely az „Isten áldja meg” köszöntéssel egyértékű.

Természetesen, ha katonazenekar bármédig is időzne a téren, ók nagyon szívesen elhallgatnák még talán reggelig is. Mikor a katonák elvonulnak a kaszárnyába, a tér és a Corso éppen olyan néptelen és csendes lesz, mint akár éj közepén.

A fiumei nőkről — lányok és asszonyok — szólva, uralkodó az a vélemény, hogy általában véve mind szépek. Ezt mindenki elismeri, de kénytelen elismerni, mert — különösen a benszülött és úgynevezett „dígós” lányok — arcszínén meglátszik az üde, friss tengeri levegő, amely életét színt és szépséget kölcsönöz nekik. Jellemzően mondhatni a fiumei lányra azt, hogy nem harapós, mivel a mézíz behatása alatt a mézíz- és szemfogak java része hamarosan kibull, úgy hogy nagyon sok 15–18 éves, állandóan Fiumében tartózkodó lány már mufogakat hordani kénytelen...

Majd egy rövid sétára indulok a városba. A város két részből áll: az ó- és

az újvárosból. Az óváros a hegyoldalon fekszik s nem valami szép; utcái szűkek, zegzugosak, épületei kisszerűek és régiek s többnyire olasz modorban építvők. De annál szebb az újváros, amelynek helyén körülbelül harmincöt évvel még tenger volt s amely a tengerparton terül el s nagyszerű palotáiraival, szűp tereivel egészen nagyvárosias képet nyújt.

Innen egy részben kellemes, részben szórakoztató séta után, amely a *Maria Terézia* hullámtörő gáton, vagy amint általánosan nevezik: *Molo di Longano* folyt le, magam is jónak láttam *hasaomolni*, hogy a már említett estéli tengerképen gyönyörködhessem a kellemes levegőjű lugasból...

* * *

Másnap — folytatva programmszerűleg kitűzött bolyongásaimat — utam a tersattói várba vitt fel.

Szükségesnek tartom még megemlíteni azokat a fiumei „mosódákat” és forrásokat, amelyekkel találkozhatunk. Mosóda alatt azonban korántsem értemdők a mi megszokott fehérnemű mosó- és vasalóintézetünk: a „puccsajók”, mert itt ilyen nincs, vagy legalább is én nem láttam ilyet. Hanem mindenki, aki már mindenképpen mosni akar, egy nagy dézsába teszi a megmosandó ruhákat, lemegy a közös kúthoz, ahol aztán kénye kedve szerint „megkinozhatja” őket. Közös kúta alatt az utca színe alatt levő vízforrások értemdők, amelyek keresztlát edesvíz folyók földalatti csatornákon át a tengerhez; a közepén körülbelül egy méternyire a betonfaltól, aszfalt cement magas építmény van, amelyre nem folyik a víz. Erre a cementpadlóra térdelnek aztán az asszonyok, amelyre előzőleg még egy hátul és felülről nyitott kis festett ládát helyeznek és mindegyik maga mellé teszi a dézsáját, a kis padkán pedig — természetesen nem glacié keztűs kézzel — végigcsapkodja a ruhákat, amíg azok megtisztulnak. De hogy az ilyenfajta mosás — hideg vízben, szappan nélkül — nem vezethet valami eldicsekedhet eredményhez, az világos és érthető. Az egész „mosóda” a cementpadló felett, vastótóval van ellátva, amely négy oszlopon nyugszik. Befogadó-képessége elég nagy, amennyiben egyszerre akár tíz-nőten is dolgozhatnak lenni, ahova egy vagy két oldalról lépcső vezet le. (Igazán élénken emlékeztetnek e közös „mosódák” lejárái a budapesti földalatti villamos vasut ama megállóhelyeire, amelyek az Opera előtt vannak.)

Fiume különben igen gazdag forrásokban, amennyiben négy forrása van, amelyek mindegyike nyilvános. Ezekben vannak a mosódák. Az egyik a Canale della Fiumara mellett van, egy a gimnáziumnál, továbbá a Corso végén és végül a negyedik Brajában; ennek a hőfoka 75 C°.

De hisz mi Tersattoba akartunk menni! A kőlépcsők, amelyeken a templomhoz fel lehet jutni, a Fiumara-híd susaki oldalán levő kis boltíthajtásos kapunál veszik kezdetüket. A körülbelül 460 alaposan elköpött kőlépcsőn felfelé haladva, mindinkább tagasabb látókörű kilátás nyílik meg előttünk. Innen — a lépcsőkről — néhány pillantást is vethetünk a hazak belső életébe, amelyek a kőlépcső melletti emelkedéshez mintegy lépcsőzetesen simulnak hozzá olyanformán, hogy az alsóbb teteje a felsőbbnek szolgál udvarul. Az egyik háztól a másikig — külön udvarról szó sincsen — köteleket feszítenek ki, amelyeken az említett nagymosáskor szárad a temérdek fehér ruha.

Felérve a trsati magaslatra remek kilátásban gyönyörködhetünk, amelynek határvonalai a távoli isztriai félsziget- és a szigeteknél mosódnak el. Trsat, vagy ahogy olaszosan hívják: Tersatto, politikai község Modrus-Fiumevármegye szusaki járásában, körülbelül 4000 lakossal, akik legnagyobb részt horvátok.

Itt van a ferenerendiek zárdája, amelynek régi, ódon temploma a tengerészek látogatott bucsujáró helye. Mint ilyen, a falak mindenütt tele vannak aggatva olasz, horvát, német felírásu képekkel, sőt még egy magyar szövegű képet is láttam. Ezen képek többnyire egy, a hállámtarajokon bukdácsoló, viharverte gőzöst, avagy vitorlast ábrázolnak. Körülbelül 100 ilyen kép van kifüggesztve a templom falán.

(Folyt. köv.)

1553. szám.

1907. vht.

Árverési hirdetmény.

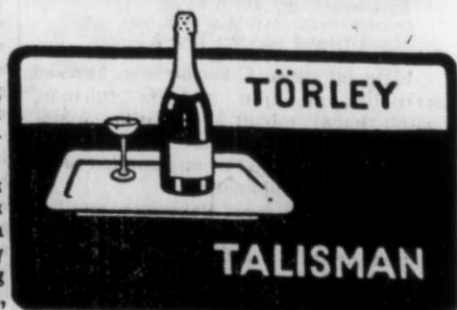
Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kaposvári k.r. járásbíróságnak 1907. V. II. 118/1. 163/1. számú végzése folytán dr. Fleiner Mór ügyvéd által képviselt Kaposvári tégla-gyárosok javára 240 kor. s jár. erejéig, ugyancsak az alulírott Berényi Géza 44 kor. Kaposvári polg. iskola 48 kor. Gerő Zsigmond 859 kor. s jár. erejéig Mellner Bernát ellen toganatosított kielégítési végrehajtás után le, illetve felülfoglalt és 1008 koronára becsült következő ingóságok, n. m.: butorok, háziberendezés, lovak és egyéb ingók nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kaposvári kir. járásbíróság 1907. évi V. II. 79/6. számú végzése folytán 240 kor. tökékevetelés, ennek 6% kamatai és eddig összesen bírósággal már megállapított, valamint a még felmerülő költségek erejéig, Kaposvár alperes Arany-u. 51. sz. a. lakásán leendő megtartására 1907. évi november hó 4-ik napjának délutáni 4 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kaposvár, 1907. október 14.

RÁCZ ISTVÁN,
kir. bir. végrehajtó.

Nyomdai munkákat

jutányos áron készít

Hegelman Károly

könyvnyomdája

Kaposvár.

Hirdetések

jutányos áron felvétetnek a lap

kiadóhivatalában.

Steierersország.

Tobelbad

gyógyfürdő
Grác mellett.

Idény:

Május 1-től
Októberig.
330 méterre a
tenger színe
felett.Két állomás.
Gráctól 1 óra
kocsin.
Posta- és
távirda.Kimerítő ár-
jegyzéket in-
gyen és bér-
mentve küld a
fürdő-
igazgatóság.
Tulajdonosa:
Dr. Blumauer
Sándor,
orvos-tudor.

Rég ismert **vastar-
talmu meleg víz-fürdő**.
Acéltorras hőmérséke:
30° C. (25° R.) —
25° C. (20° R.) Enyhe
klíma, erős erdei le-
vegő, kiterjedt fejtő
erdők. Gyógyhatással
idegbetegségekre, u. m.
neurasténia, ideggyen-
geség, hátgerincgyen-
geségek, hystéria, gür-
csők, neuralgia stb.-re.
Női bajokra: vérsze-
génység, bél-és hólyag-
koartosis stb.-re. Na-
gyon ajánlatos lábbá-
dózó betegek és gyer-
mek számára.
Gyógymódok: Gyógy-
külön- és közös me-
denező-türodők. Meleg-
fűtő- és villamos-
fürdők. Massage. Víz-
gyógyászati kurák.
Napfürdők stb. Olcsó
lakások, tetszés sze-
rinti egyes szobák.
Kursalon, igen jó ét-
terem és kitűnő fürdő-
zene.

Muschong-Buziásfürdői
Szénsav-művek

ujjonnan berendezve

kartelen kívül szállítanak azonnal
bármily mennyiségű természetes
vegyileg legtisztább folyékony

SZÉNSAVAT

a világhírű buziasfürdői szénsavforrá-
sokból szódavizgyártáshoz, vendég-
lősöknek és egyéb ipari célokra

Össze nem tévesztendő

mesterségesen előállított,
kevésbé kiadós szénsavval.

Megbízható, szigorúan lelkiismeretes kiszolgálás!

BUZIASFÜRDŐI ÁSVÁNY ÉS GYÓGYVIZEK

1/1 és 1/2 literes üvegekben.

Szív-, vese- és hólyagbántalmaknál
utol nem ért gyógyhatás.

Elsőrendű asztali víz!

Felvilágosítással készségesen szolgál

Muschong buziasfürdői szénsavművek és ásványvizek szét-
küldési telepe Buziasfürdőn.

Sürgőnyeim: Muschong, Buziasfürdő. — Interurban telefon 18. sz.

Pollitzer Sérvambulatorium.

Nyilvános orvosi rendelő intézet sérvbajosok, ferdénnyöttek és amputáltak részére.
Budapest, IV., Károly-körút 10. (Félemelet)Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díjtalanul rendelkezésére áll. Az orvosi
vizsgálat igénybe vétele vásárlására nem kötelez.

Orvosi ellenőrzés, mérsékelt árak.

Egyéni speciális kezelés.

Szabadalmazott sérvkötők már 5 koronától feljebb. Vidéki rendelések az intézet
szakorvosa által lelkiismeretesen felülvizsgálatnak a pontosan és legnagyobb
tartás mellett eszközöketnek. Higiénikus cikkek a legfinomabb
minőségben, orvosilag ajánlva és sterilizálva. Feltétlenül megtisztathatók. Tucat-
ként 2—16 koronáig.Ugyanott Jelent meg „Az ember egészsége”
című orvosi mű, mely kizárólag a sérvbajjal, annak
ellenszereivel foglalkozik. E munkát bárkinek díjtala-
nul és zárt borítékban küldi meg az intézet igazgatója.

15—52

Stock-Cognac Medicinal

CAMIS és STOCK

126—52

Fiumei (Barcola) cognac gyárosoknál kapható.

1 nagy üveg ára 5 korona, 1 kis üveg 2 korona 60 fillér.

Somogyvármegye vezérképviselője:

Sattler Nátán Kaposvár, Fő-utca.

HERCZEG TESTVÉREK

KAPOSVÁR VÁROSI VIZVEZETÉK ÉPÍTÉSI VÁLLALKOZÓK

Telefon 131.

ZARDA-UTCA 13.

Telefon 131.

Házi vízvezeték, fürdő-szoba, closett stb. berendezését

a legjobban és legmegbízhatóbban, jutányos árban és az utcai bekapcsolással egyidejűleg készítjük a városi mérnöki hivatal által elfogadott I-ső rendű anyagok és felszerelések felhasználásával.

— Kivánatra költségvetéssel szívesen szolgálunk. —

Szíves tájékozásul a nagyérdemű közönségnek b. tudomására adjuk, hogy
megfurásokat, vagyis az utcai hálózattal való
összeköttetések ezentul is
 csakis mi végezhetjük.

BARTA SÁNDOR

POLGÁRI ÉS EGYENRUHA SZABÓ, A MÁV. SZÁLLÍTÓJA
KAPOSVÁR. (Városház épület.)

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy
uri szabó üzletemet
régii üzleti helyiségemben (városház épület)
 újból megnyitottam.

Raktáron tartom: a legfinomabb hazai, külföldi
főleg a legkiválóbb angol szöveteket. — Mérték
után készítem a legelegánsabb szabásu polgári, katonai,
és papi öltözeteket, felöltöket és minden szakmámhoz
tartozó ruhákat a legjobb minőségű szövetekből a
legpontosabb kiszolgálás mellett, a lehető leg-
kedvezőbb árakon.

A közönség jórésze már ismer, támogat és ezt
továbbra is kiváló tisztelettel kérem

Barta Sándor
polgári és egyenruha szabó.

Bélnélküli = petroleum-égő

50% olajmegtakarítás.

Korommentes! Szagtalan! Robbanásmentes!

Törhetetlen! Minden ujítás felesleges.

10"" = 1 kor. 75 fill., 14"" = 2 kor. 16 fill.,

16"" = 2 kor. 30 fill.

Utánvét és portómentes. Árjegyzék ingyen.

Petroleum-Égő-Telep Kronach
(Bajorország.)

Viszontelárusítók kerestetnek.

Iroda áthelyezés!

Ezennel van szerencsém üzletfeleimet
és ismerőseimet értesíteni, miszerint
— 25 év óta fennálló —

hirdetési irodámat

f. évi augusztus hó 1-én

Budapest, VII., Károly-körut 13. I. em.

helyeztem át.

Kitűnő tisztelettel

Eckstein (Elek) Bernát

hirdetési irodája

Budapest, VII., Károly-körut 13. I. em.

Telefon 36—24.